

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3872

гр. София, 15.11.2010 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
закрито заседание на 15.11.2010 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разглежда дело номер **8339** по описа за **2010** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е с правно основание чл.60, ал.4 от АПК.

Образувано е по жалба на „К.“ Е. срещу Разпореждане за допуснато по чл.60
АПК предварително изпълнение на Заповед № РД-09-126/02.11.2010г., издадена от
кмета на район „О“-Столична община, което е инкорпорирано в същата заповед.

В специалната норма на чл.65, ал.4, изр.второ ЗОС чрез законово отричане
суспензивния ефект на жалбата е уреден института на предварително изпълнение на
заповедите за изземване на общински имот, които се владеят или държат без
основание, не се използват по предназначение или необходимостта от него е
отпаднала /каквато е процесната/, както и съдебната отмяна на това предварително
изпълнение. В този смисъл, подаването на жалба срещу акта е условие за допустимост
на искането с правно основание чл.65, ал.4, изр.второ ЗОС. В конкретния случай,
подаването на такава жалба липсва. От друга страна, общите разпоредби на чл. 60 АПК
уреждат реда за допускане или отказване от административният орган на
предварително изпълнение на административния акт /ал.1/, обжалване на
разпореждането /ал. 4/ и процесуалният ред за разглеждане на жалбата от съда /ал. 5 –
7/. Тези производства са различни, но не си противоречат, не се съвместяват и не се
взаимозаменят, поради което и не следва да се смесват. Производството по чл.65, ал.4,
изр.второ ЗОС е специално, отделно и необусловено от производството по чл. 60, ал. 4
АПК, като последното не е нито процесуална предпоставка, нито процесуална пречка
за първото. Разпореждането за допуснатото от органа предварително изпълнение може
да бъде обжалвано ”независимо дали административният акт е бил оспорен”/ В този
смисъл Определение № 8486 от 18.09.2007 г. на ВАС по адм. д.№7128/2007г.,По. /.
/Отделен е въпросът, че и при евентуална основателност на жалбата по чл.60, ал.4 от
АПК, процесната заповед пак подлежи на предварително изпълнение по силата на
другото самостоятелно основание- на закона- чл.65, ал.4, изр.второ ЗОС и това

предварително изпълнение може да бъде спряно от съда, но в друго производство и отделно от настоящото-при съдебно оспорване на заповедта и ако са налице особено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение и материалноправните предпоставки за това./

В конкретния случай съдът е сезиран само с жалба срещу допуснато от органа предварително изпълнение с правно основание в чл. 60, ал. 4 АПК, без с нея да се оспорва административният акт- Заповед № РД-09-126/02.11.2010г. на кмета на район „О”-СО, което съгласно чл. 60, ал. 4 АПК *in fine*, не е необходимо. Видно от вписаното върху заповедта отбелязване, последната е съобщена на 02.11.2010г., а жалбата срещу Разпореждането по чл.60 АПК-подадена на 04.11.2010г. Следователно установеният в чл.60, ал.4 АПК преклузивен 3-дневен срок е спазен и съдът дължи произнасяне по жалбата, с която е сезиран.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Правомощието на административния орган за допускане предварителното изпълнение на издаваните от него актове е уредено с разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от АПК. Последната предвижда възможността за постановяване на включено в административния акт разпореждане за предварителното му изпълнение, ако това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. Общият критерий по чл. 60, ал. 1 от АПК за допустимостта на предварителното изпълнение, в съответствие с утвърдената съдебна практика, е защитата на визираните ценности и интереси да е в такава непосредствена причинна зависимост от момента на изпълнение на административния акт, че по-късното му изпълнение:1.да създава опасност същото да бъде осуетено или сериозно затруднено или 2.вероятност за настъпването на значителна или трудно поправима вреда.

За разлика от допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, при издаване на Разпореждане по чл.60, ал.4 от ЗОС, доказателствената тежест за установяване на правопораждащите те го материалноправни условия е за административния орган.

В конкретния случай, за да издаде Разпореждане по чл.60, ал.4 АПК, органът бланкетно се е позовал на съществуваща опасност да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на заповедта, без да изложи никакви факти и обстоятелства /мотиви/, поради които приема, че такава опасност съществува, което е съществено процесуално нарушение и достатъчно основание за отмяна на оспореното разпореждане. Нещо повече, след като самият административен орган в обстоятелствената част на заповедта за изземване на имота сочи, че жалбоподателят е в имота без правно основание от 30.05.2008г. и следователно с бездействието си в продължение на 2 години и 5 месеца / до 02.11.2010г./ не се е противопоставил на държането му, то очевидно не е налице такава непосредствена причинна зависимост между момента на изпълнение на издадения от него административен акт за изземване, че по-късното му изпълнение да създава опасност същото да бъде осуетено или сериозно затруднено.

Мотивиран така и на основание чл.60, ал.6 АПК, Административен съд

С-град, II-ро отделение, 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „К.” Е., ЕИК * **Разпореждане за предварително изпълнение по чл.60 АПК**, обективизирано в Заповед № РД-09-126/02.11.2010г., издадена от кмета на район „О”-Столична община.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-модневен срок от съобщаването му чрез Административен съд С-град пред Върховен административен съд на РБ.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: